

Uitdagingen in de wijnindustrie: Europa stelt een actieplan op

Bron: Beverage Daily – Rachel Arthur ([link](#))

De Europese Unie is de 'grootste wijngaard ter wereld' en produceert 64% van de wijn in de wereld qua volume en 70% qua waarde. Maar het is geen geheim dat de wijnindustrie wereldwijd wordt geconfronteerd met een reeks enorm uitdagende druk: variërend van klimaatverandering tot een langdurige daling van de wijnconsumptie. De Europese wijnorganisatie – de CEEV – stelt een strategisch actieplan op.

Druiven- en wijnproducenten worden geconfronteerd met 'kritieke' uitdagingen als gevolg van de stijgende productiekosten. Arbeidskrachten zijn moeilijk te verkrijgen.

Dan is er nog de dreiging van klimaatverandering: met stijgende temperaturen en steeds vaker voorkomende extreme weersomstandigheden die van invloed zijn op de oogsttijden, de omvang van de oogst en de kwaliteit van de druiven – wat in het beste geval hoofdpijn veroorzaakt bij het plannen, en in het slechtste geval een catastrofaal oogstverlies (de mondiale wijnproductie daalde 9,6% in 2023, toegeschreven aan extreme klimatologische gebeurtenissen).

Frankrijk, Italië en Spanje zijn de grootste wijnproducenten ter wereld: deze drie vertegenwoordigen samen maar liefst 47% van de mondiale wijnproductie. Maar de wijnproductiecijfers van 2023 illustreren de uitdagingen: terwijl Frankrijk erin slaagde de productie met 4,4% te laten groeien, zagen Italië en Spanje de volumes beide met respectievelijk 23% en 22% dalen.

En de wijnsector verkeert op de lange termijn in een structurele achteruitgang. De categorie is altijd afhankelijk geweest van oudere drinkers en heeft weinig gedaan om jongere drinkers aan te trekken, die veel meer geïnteresseerd zijn in populaire categorieën zoals RTD-alcohol en ambachtelijk bier.

En over het algemeen ligt alcohol steeds meer onder vuur nu trends verschuiven naar gezondheid en welzijn – wat leidt tot wat CEEV de ‘demonisering van wijn’ in het gezondheidsbeleid noemt. Het resultaat is dat vraag en aanbod simpelweg niet op elkaar aansluiten.

De daling van de consumptie – samen met de verstoring van de handelsuitwisselingen als gevolg van geopolitieke geschillen en handelsconflicten – heeft onzekerheid gecreëerd in de wereldwijnhandel: een groot probleem voor een sector die in 2022-2023 voor 17,9 miljard euro aan export genoot.

Wat kan er gedaan worden?

Deze maand nam het Europees Comité van Wijnbedrijven (CEEV) deel aan een bijeenkomst op hoog niveau over de toekomst van het wijnbeleid met de Europese Commissie, waar het zijn visie uiteenzette om de uitdagingen aan te pakken waarmee de wijnsector wordt geconfronteerd en de belangrijkste voorgestelde oplossingen voor de lange duurzaamheid op termijn.

Zij is ervan overtuigd dat de oplossingen voor de problemen liggen in de wijze waarop de wijnmarkten worden beheerd en gereguleerd. Die strategie is tweeledig: in de eerste plaats het vergroten van het concurrentievermogen en het vermogen van wijnproducenten om te reageren op en zich aan te passen aan de marktvraag, en in de tweede plaats hun veerkracht tegen klimaatverandering met aanpassings- en mitigatiemaatregelen.

“De wijnsector in de EU wordt geconfronteerd met zowel structurele als onmiddellijke uitdagingen”, legt Mauricio González-Gordon, voorzitter van CEEV, uit. “Deze bijeenkomst kwam op het juiste moment en was essentieel voor een strategische discussie over de toekomst van het wijnbeleid van de EU, en we zijn de Commissie dankbaar voor het nemen van dit initiatief. De toekomst van de wijnsector in de EU ligt bij ondernemers die zich inzetten voor de duurzaamheid en ontwikkeling ervan, en het EU-beleid moet zich daarop concentreren en prioriteit geven aan hun behoeften.”

Sommige problemen waarmee de sector wordt geconfronteerd, zijn bijzonder netelig. Er is de vraag hoe we de wijntradities en kennis – die door de eeuwen heen zijn opgebouwd – kunnen beschermen en tegelijkertijd kunnen innoveren om aan de verwachtingen van de nieuwe generaties te voldoen.

Dit zou bijvoorbeeld kunnen worden aangepakt door de flexibiliteit van geografische aanduidingen (die normaal gesproken een zeer klein en strikt geografisch gebied bestrijken) te vergroten om de implementatie van aanpassingsmaatregelen aan de klimaatverandering te vergemakkelijken.

Of het zou kunnen betekenen dat de productie- en etiketteringsregels moeten worden bijgewerkt om ervoor te zorgen dat er duidelijk rekening wordt gehouden met gedeelcoholiseerde, gedeeltelijk gedeelcoholiseerde wijnen en gearomatiseerde wijnproducten, waardoor de groei van wijnen zonder en met een laag alcoholgehalte wordt bevorderd.

En een andere lastige uitdaging – en misschien nog moeilijker te balanceren – is om te begrijpen waar wijn past in een wereld waarin alcohol steeds meer wordt gedemoniseerd. Dat vereist, zegt CEEV, dat het verschil tussen alcoholmisbruik en matige wijnconsumptie wordt benadrukt.

Het uitgangspunt achter de meeste beleidsprioriteiten van de CEEV is echter het vereenvoudigen van de hoeveelheid tijd die wijngaarden en wijnmakerijen en de hele toeleveringsketen aan papierwerk besteden. Maar liefst 99% van de wijnproducenten in de EU bestaat uit kleine of middelgrote bedrijven; deze bedrijven zullen het meest waarschijnlijk overweldigd of verbijsterd raken door de diverse (en veranderende) regelgeving.

[De beleidsdocumenten van de CEEV kunt u hier vinden.](#)